

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кр 2/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Станића, изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Кж2 153/24 од 30.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Станића изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Кж2 153/24 од 30.07.2024. године.

Образложење

Решењем Кж2 153/24 од 30.07.2024. године Виши суд у Панчеву огласио се стварно ненадлежним за доношење одлуке по жалби браниоца осуђеног АА, адвоката Александра Станића изјављеној на решење Основног суда у Панчеву К 288/22 од 17.07.2024. године, исправљено решењем К 288/22 од 26.07.2024. године. Одлучено је да се по правноснажности решења предмет достави Апелационом суду у Београду као стварно и месно надлежном за поступање.

Против наведеног решења, жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Станић, из свих законских разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји жалбу.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побиганим решењем, које је испитао у смислу члана 467. став 1. ЗКП у оквиру основа, дела и правца побигања истакнутим у жалби браниоца окривљеног и након оцене навода и предлога у изјављеној жалби, нашао:

Жалба је неоснована.

По оцени овога суда, правилно се Виши суд у Панчеву побиганим решењем Кж2 153/24 од 30.07.2024. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање по жалби браниоца окривљеног, изјављеној против решења Основног суда у Панчеву К 288/22 од

17.07.2024. године и одредио да се по правноснажности тог решења списи предмета доставе Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Из списка предмета произлази да је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Панчеву Кт бр.1119/21 од 06.04.2022. године окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, те да је овај окривљени правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву К 288/22 од 21.03.2023. године оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, која ће се у смислу члана 45. став 3. КЗ извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора.

Након тога, решењем Основног суда у Панчеву К 288/22 од 17.07.2024. године одређено је да ће окривљени АА остатак казне затвора, на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву К 288/22 од 21.03.2023. године у трајању од шест месеци, издржавати у Заводу за извршење кривичних санкција. У поуци о правном леку наведено је да је против тог решења дозвољена жалба Вишем суду у Панчеву, у року од 3 дана од дана достављања решења.

Против тог решења, жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Станић, након чега се Виши суд у Панчеву побијаним решењем Кж2 бр. 153/24 од 30.07.2024. године огласио стварно ненадлежним за доношење одлуке по жалби и одредио да се по правноснажности решења предмет достави Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном за поступање.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 2) Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова за кривично дело за које је прописана новчана казна и казна затвора до пет година.

Према одредби члана 26. став 1. тачка 2) Закона о уређењу судова апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке основних судова у кривичном поступку, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Чланом 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, који инкриминише кривично дело тешка крађа, прописано је да ће се учинилац тог кривичног дела казнити затвором од једне до осам година.

По оцени овога суда, Виши суд у Панчеву је правилном применом цитираних законских одредби правилно закључио да није стварно надлежан за поступање у овом кривичном предмету, с обзиром на то да је кривични поступак против окривљеног вођен за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које дело је прописана казна затвора од једне до осам година, што искључује стварну надлежност вишег суда који може да одлучује у другом степену о жалбама на одлуке основних судова за кривично дело за које је прописана казна затвора до пет година, тако да је за одлучивање по жалби браниоца окривљеног, у конкретном случају, стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Стога су неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је за одлучивање о жалби поднетој против решења о издржавању остатка казне затвора у Заводу за извршење казне затвора надлежан Виши суд у Панчеву.

По оцени овога суда, за утврђивање стварне надлежности суда у конкретном случају значајна је чињеница које кривично дело је окривљеном оптужним актом стављено на терет, односно за које је правноснажно оглашен кривим, па како је у конкретном случају против окривљеног вођен кривични поступак и правноснажно је оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, за које је прописана казна затвора од једне до осам година, то у смислу члана 25. став 2. тачка 2) и члана 26. став 1. тачка 2) Закона о уређењу судова не постоји законски основ за стварну надлежност Вишег суда у Панчеву за одлучивање о поднетој жалби, већ је за доношење одлуке по жалби стварно и месно надлежан Апелациони суд у Београду.

Како је Виши суд у Панчеву за своју одлуку у образложењу побијаног решења изнео јасне и довољне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Са свега изложеног, а на основу члана 32. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 34. став 5. и члана 467. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар – саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа – судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић